

عنوان مقاله:

ارزیابی و تحلیل تناسب اراضی شهری برای توسعه پارک های شهری (منطقه مطالعه: شهر سنندج)

محل انتشار:

فصلنامه علوم محیطی، دوره 11، شماره 3 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمدرضا مثنوی - دانشیار گروه مهندسی طراحی محیط زیست، دانشکده محیط زیست، دانشگاه تهران

مرتضی دیناروندی - دانشجوی دکترای برنامه ریزی محیط زیست، دانشکده محیط زیست دانشگاه تهران

حمید تاسا - دانش آموخته کارشناس ارشد مهندسی طراحی محیط زیست، دانشکده محیط زیست، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

پارک ها به لحاظ کارکرد های زیست محیطی، اجتماعی و اقتصادی موجب ارتقای کیفیت محیط شهری و بهبود سطح رفاه عمومی شوند، بنابراین نحوه پراکنش آنها در عرصه های شهری به لحاظ شهرسازی و نیز رعایت عدالت اجتماعی حائز اهمیت است. هدف اصلی این تحقیق، مدل سازی تحلیل درجه تناسب زمین برای توسعه پارک های شهری است که در قالب مطالعات فضای مکانی، و با استفاده از گام FAHP و GIS اجرای یک مدل تحلیلی با بهره گیری از محقق شد. در گام اول، اهمیت و نقش پارک های شهری با مطالعه سوابق و از طریق مراجعه به منابع علمی و معتبر به دست آمد. سپس در گام دوم، عوامل و مولفه های موثر بر انتخاب مکان مناسب برای توسعه پارک های شهری در منطقه مطالعه به روش دلفی، و با نظر سنجی از دو گروه صاحب نظران دانشگاهی و کارشناسان خبره تعیین شد. در گام سوم، تناسب زمین از طریق مدل تحلیلی بر مبنای سناریو: ۱. در دسترس بودن زمین؛ ۲. ارزش زمین؛ ۳. تراکم جمعیت، (به صورت جداگانه برای هر سناریو) تعیین شد. در نهایت به منظور تعیین مناسبترین مکانها با رویهماندازی لایه های حاصل از سناریو ها، مکان های مناسب برای احداث پارک های شهری تعیین شد. نتایج حاصل از ارزیابی بیشترین تناسب زمین برای توسعه (۸۲/۴٪) پارک های شهری سنندج نشان داد که برای این منظور (۳۴۲۳ هکتار) نسبت (۸/۱) /۱۱٪ (هکتار) اراضی شهری کاملا مناسب اند، (۵۳۱۸۱ هکتار) نامناسباند.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی محیط زیست شهری، پارک های شهری، FAHP، شهر سنندج

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1301949>

